

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115237112
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4115237112.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a sudcov JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Jarmily Pogranovej, v právnej veci žalobcu: I.M.I. AUTO plus, s.r.o., so sídlom Cabajská cesta 10/1560, Nitra, IČO: 45 555 711, zastúpený: Mgr. Eva Bačiková, advokátka, so sídlom Andreja Žarnova 1, Trnava, proti žalovanému: TEVY s.r.o., so sídlom Janka Kráľa 1039/51, Nitra, IČO: 36 560 600, zastúpený: NAGYOVÁ & PARTNERS advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Farská 8, Nitra, IČO: 47 233 923, o zdržanie sa neoprávnených zásahov do vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 9C/701/2015-127 zo dňa 25. októbra 2018 takto

rozhodol:

Odvolací rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti a výroku o trovách strán sporu p o t v r d z u j e .

Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa užívania jeho nehnuteľností v kat. území Z., zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely registra „C“ č. XXXX/XXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 179 m² a parc. č. XXXX/XXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 1603 m² na účely prístupu k nehnuteľnostiam v k. ú. Z., zapísaným na LV č. XXXX ako parc. č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoría o výmere 318 m² a stavba č. s. XXXX na parc. č. XXXX/XX, uložiť žalovanému povinnosti zdržať sa parkovania (II), uloženia a skladovania hnuťelných vecí (III.), manipulácie s hnuťelnými vecami (IV.), aby sa ako vlastník parc.č. XXXX/XX so stavbou s.č. XXXX zdržal vstupu na predmetné pozemky vo vlastníctve žalobcu (VI.) , zdržal sa vykonania stavebných úprav, ktorými zasahuje do nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX ako parc. č. XXXX/XXX a parc. č. XXXX/XXX a parc. č. XXXX/XXX ostatné plochy o výmere 691 m² (V.) a vypratania nehnuteľností parc. č. XXXX/XXX a č. XXXX/XXX. Konanie o uloženie povinnosti žalovanému vypratať nehnuteľnosti súd z dôvodu späťvzatia žaloby podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

1.2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 3 ods. 1, § 123, § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 22 ods. 1, § 6 ods. 1, § 51 ods. 4 Zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon), § 2 ods. 1 zákona č. 8/2009 Zb. o cestnej premávke.

1.3. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. Z., zapísaných na LV č. XXXX pre obec v k. ú. Z. ako parcely registra C č. XXXX/XXX zast. plochy a nádvoría o výmere 179 m² a parc. č. XXXX/XXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 1603 m²; v časti C - ľarchy listu vlastníctva je zriadené právo prechodu pešo ako aj

motorovými vozidlami cez parcelu č. XXXX/XXX a XXXX/XXX v celom ich rozsahu v prospech vlastníka parc. č. XXXX/XXXX, XXXX/XXX podľa V 901/2003 - XXX/XXXX, V 5209/03 - XXXX/XX. Žalovaný je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. Z. zapísaných na LV č. XXXX pre obec a k.ú. Z. a tam označených ako parcela registra C evidovaná na katastrálnej mape ako parc. č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoría o výmere 318 m², spôsob využitia pozemku - pozemok, na ktorom je postavená nebytová budova označená súpisným číslom XXXX (stavba - predajňa a sklad) a taktiež je výlučným vlastníkom a parc. č. XXXX/XXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 219 m², spôsob využitia pozemku - pozemok, na ktorom je postavená nebytová budova označená súpisným číslom XXXX (stavba - sklad). V kúpnej zmluve zo dňa 20.12.2002 uzatvorenej medzi BM+, s.r.o. ako predávajúcim a T. B. a U. B. ako kupujúcimi v čl. IV je uvedené, že účastníci si zriaďujú touto zmluvou vecné bremeno, práva prechodu pešo, ako aj motorovými vozidlami cez parcelu č. XXXX/XXX zastavané plochy o výmere 179 m², parc. č. XXXX/XXX zastavané plochy o výmere 1 603 m² v celom ich rozsahu v prospech vlastníka parciel parc. č. XXXX/XXXX zastavaná plocha o výmere 219 m², parc. č. XXXX/XXX zastavaná plocha o výmere 2 220 m². V kúpnej zmluve zo dňa 16.10.2009 uzatvorenej medzi T. B. a U. B. ako predávajúcim a TEVY s.r.o. ako kupujúcim v čl. II bod 2.3. je uvedené, že kupujúci berie na vedomie a akceptuje, že verejná prístupová cesta k nehnuteľnostiam uvedeným v čl. I bod 1.3. je umiestnená na pozemkoch, ktoré nie sú vo vlastníctve predávajúcich. Kupujúci bol oboznámený predávajúcimi o tom, že v prospech nehnuteľnosti v čl. I bod 1.1 tejto zmluvy nie je zriadené vecné bremeno, a to právo prechodu cez parc. č. XXXX/XXX a XXXX/XXX, ktoré sú vo vlastníctve tretej osoby. V čl. II bod 2.4. je uvedené, že kupujúci akceptuje, že vecné bremeno právo prechodu pešo, ako aj motorovými vozidlami cez parc. č. XXXX/XXX a parc. č. XXXX/XXX v celom ich rozsahu je zriadené v prospech nehnuteľnosti v bezpodielovom vlastníctve manželov - predávajúcich nachádzajúcej sa na parcele registra „C“ č. XXXX/XXX podľa V 901/2003-584/2003, ktoré právo je zapísané v časti "Iné údaje" v liste vlastníctva č. XXXX, KÚ Z. a ex lege prechádza na kupujúceho.

1.4. Pokiaľ ide o petit I. žaloby, ktorým sa žalobca domáha uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa užívania nehnuteľností žalobcu v k. ú. Z., zapísaných na LV č. XXXX ako parcely registra C č. XXXX/XXX a parc. č. XXXX/XXX na účely prístupu k nehnuteľnostiam v k. ú. Z. zapísaným na LV č. XXXX ako parcela registra C č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoría o výmere 318 m² so stavbou č. s. XXXX súd mal za to, že daný petit nie je materiálne vykonateľný. Žalovaný má zriadené právo vecného bremena užívania cesty a právo prechodu a prejazdu cez parcely č. XXXX/XXX a XXXX/XXX k parcele č. XXXX/XXX. Parcela č. XXXX/XXX, sa nachádza ďalej ako parcela č. XXXX/XX, to znamená, že ak sa žalovaný chce dostať k parcele č. XXXX/XXX, ku ktorej má zriadené vecné bremeno, automaticky musí prejsť aj okolo parcely č. XXXX/XX, ku ktorej nemá zriadené vecné bremeno. Súd poukázal aj na to, že sporná cesta (parc. č. XXXX/XXX a parc. č. XXXX/XXX) kopíruje hranice parc. č. XXXX/XX a na nej postavenej stavby - nebytovej budovy označenej súpisným číslom XXXX. Ak má teda žalovaný právo prejsť k stavbe na parc. č. XXXX/XXX, nemožno mu uložiť zdržať sa užívania spornej cesty na účely prechodu k parc. č. XXXX/XX, nakoľko by mu tým znemožnil aj prístup k parc. č. XXXX/XXX, keďže ide o totožného vlastníka.

1.5. Rovnaký záver vyslovil súd aj v prípade petitu VI. žaloby, že žalovaný ako vlastník parcely č. XXXX/XX má právo vstúpiť na spornú cestu, ktoré právo mu vyplýva z titulu vlastníctva parcely č. XXXX/XXX, ku ktorej je zriadené vecné bremeno. Taktiež to platí aj pri parcele č. XXXX/XXX, o ktorej žalobca uviedol, že ju užíva žalovaný, ale parcela nie je predmetom žaloby. Vzhľadom na uvedený názor sa súd nezaoberal nadobudnutím práva vecného bremena žalovaného k parcele č. XXXX/XX vydržaním.

1.6. Súd ďalej konštatoval nespornosť v tom, že nehnuteľnosti žalovaného aj žalobcu sa nachádzajú v priemyselnom areáli bývalého Mäsokombinátu a všetky nehnuteľnosti od likvidovaného podniku Mäsokombinát nadobudla do vlastníctva spoločnosť BM+, s.r.o., ktorá nehnuteľnosti postupne rozpredala rôznym podnikateľom, vrátane žalobcu a právneho predchodcu žalovaného. Nebolo sporné, že nehnuteľnosti sa využívajú na účely výkonu podnikateľskej činnosti, keďže sa nachádzajú v priemyselnom areáli, kde sídli a vlastní nehnuteľnosti viac podnikateľských subjektov, ktorí využívajú cestu z dôvodu prístupu k svojej nehnuteľnosti a teda za účelom riadneho využívania svojej nehnuteľnosti. Z katastrálnej mapy vyplýva, že parcely č. XXXX/XXX a č. XXXX/XXX vedú od hlavnej miestnej komunikácie k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného a ďalej už nepokračujú. Ide o cestu, ktorá spája nehnuteľnosti v uzavretých priestoroch alebo objektoch s ostatnými pozemnými komunikáciami.

1.7. Podľa súdu parcely č. XXXX/XXX a č. XXXX/XXX sú neverejnou pozemnou účelovou komunikáciou v zmysle § 2 ods. 2 a § 22 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb., čo vyplýva aj z rozhodnutia Mestského úradu Nitra o určení dopravného značenia pre túto účelovú komunikáciu. Týmto rozhodnutím bolo určené použitie a umiestnenie trvalého dopravného značenia s textom „vjazd povolený vozidlám I.M.I. AUTO plus s.r.o., TEVY s.r.o., ABAB Bódi, návštevníkom s povolením správcu“. V súvislosti s výkonom práva vecného bremena súd poukázal na rozhodnutia NS SR, na ktoré poukázal žalovaný vo vyjadrení a to R 14/88, 3Cdo 29/2009, 33Odo 29/2009, 33 Odo 95/2005 a 22 Cdo 973/2005, z ktorých vyplýva, že vecné bremeno sa vzťahuje aj na návštevníkov, obchodných partnerov, zamestnancov a zákazníkov žalovaného, ako aj ďalších osôb, ktorých vjazd je nevyhnutný k prevádzkovaniu podnikania žalovaného. V danom prípade nehnuteľnosti žalovaného slúžia od začiatku na výkon jeho podnikateľskej činnosti, a preto podľa názoru súdu právo vecného bremena, ako to vyplýva z LV č. XXXX, ako aj zo znenia kúpnej zmluvy zo dňa 16.10.2009, nemožno vykladať doslovne. Keďže nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného slúžia na výkon podnikateľskej činnosti ako sklad a predajňa a navyše parcely, na ktorých sú postavené kopírujú hranicu spornej cesty (parcely č. XXXX/XXX a XXXX/XXX), nie je logicky možné, aby žalovaný a ďalšie osoby oprávnené z vecného bremena cez spornú cestu len prešli pešo alebo motorovými vozidlami. Výkon podnikateľskej činnosti nie je možný bez toho, aby motorové vozidlo na spornej ceste na nevyhnutný čas zastavilo a stálo, nevyhnutný čas parkovalo a aby prebehla aj nevyhnutná manipulácia s tovarom za účelom riadneho vykonávania podnikateľskej činnosti (vyskladnenie, naloženie, expedícia tovaru). Uvedené činnosti sú v súlade aj s definíciou cesty ako pozemnej účelovej komunikácie v zmysle ust. § 2 zákona č. 8/2009 Z. z. a taktiež v súlade s ust. § 51 ods.4 zákona č. 135/1961 Zb. Žalobca nepoprel, že aj on mal takto zriadené vecné bremeno na prístup k svojej nehnuteľnosti predtým, ako odkúpil spornú cestu. Bol si vedomý, že cestu kupuje aj so zriadeným právom vecného bremena, ktoré sa realizovalo v takom rozsahu ako doteraz. V zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb., v aktuálnom znení, premávku na pozemných komunikáciách upravujú osobitné predpisy; v ich medziach môže každý užívať pozemné komunikácie obvyklým spôsobom na účely, na ktoré sú určené, t.j. všeobecné užívanie sa vzťahuje na všetky pozemné komunikácie, medzi ktoré patria aj účelové komunikácie. Z uvedeného vyplýva, že na užívanie sporných komunikácií sa § 6 zákona č. 135/1961 Zb. vzťahuje.

1.8. V časti týkajúcej sa uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa uloženia a skladovania hnuťelných vecí na ceste súd s ohľadom na späťvzatie žaloby o uloženie povinnosti žalovanému vypratáť nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu z dôvodu, že na nehnuteľnostiach žalobcu nie sú umiestnené žiadne hnuťelné veci uzavrel, že žaloba v tejto časti nie je dôvodná.

1.9. Pokiaľ ide o povinnosť žalobcu zdržať sa vykonávania stavebných úprav, súd nemal preukázať, že žalovaný vykonával na spornej ceste stavebné úpravy, ktoré by zasahovali do parcely č. XXXX/XXX. Stavba na parcele č. XXXX/XX vo vlastníctve žalovaného kopíruje spornú cestu, preto bežné úpravy na predmetnej stavbe za účelom udržiavania tejto stavby v dobrom stave tak, aby nevznikalo nebezpečenstvo požiarov a hygienických závad, aby nedochádzalo k jej znehodnoteniu alebo ohrozeniu jej vzhľadu a aby sa čo najviac predĺžila jej užívateľnosť, uložená ust. § 86 ods. 1 stavebného zákona, nemožno považovať za vykonávanie stavebných úprav na parcele č. XXXX/XXX. Zriadenie káblovej prípojky, ktorá vedie cez pozemok žalobcu parc. č. XXXX/XXX, je predmetom konania vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 9C/358/2016, v ktorom žalovaný v postavení žalobcu žiada zriadiť vecné bremeno ku káblovej prípojke na účely prístupu k zdroju elektrickej energie nevyhnutnej na vykonávanie podnikateľskej činnosti.

2. Proti zamietajúcej časti žaloby a výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok v tejto časti zmeniť, žalobe vyhovieť a žalovaného zaviazat' na náhradu trov konania. Poukázal na to, že sa domáha ochrany vlastníckeho práva proti neoprávneným zásahom žalovaného podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka a tiež ako vlastník parcely č. XXXX/XXX a parcely č. XXXX/XXX. Uvedené nehnuteľnosti spájajú parc. č. XXXX/XXX a stavbu na nej postavenú v jeho vlastníctve. Parcely č. XXXX/XXX a XXXX/XXX v jeho vlastníctve užíva aj žalovaný ako vlastník parcely č. XXXX/XX a na nej postavenej stavbe súp. č. XXXX bez jeho súhlasu a bez akéhokoľvek práva. Toto právo nevyplýva ani zo zriadeného vecného bremena, preto považuje užívanie tejto nehnuteľnosti žalovaným za neoprávnený zásah do jeho vlastníckeho práva. Mal za to, že žalovaný nepreukázal existenciu zákonného dôvodu na užívanie jeho nehnuteľnosti a prístup k parcele č. XXXX/XX. Napriek tomu súd žalobu v tejto časti zamietol s odôvodnením, že petit nie je materiálne vykonateľný, s čím nesúhlasil. Súd prvej inštancie bez existencie zákonného, či iného dôvodu rozšíril zmluvne zriadené

vecné bremeno v prospech žalovaného aj v prospech neho ako vlastníka stavby súp. č. XXXX na parc. č. XXXX/XX bez toho, aby mu ako vlastníkovi priznal akúkoľvek náhradu. Svojím rozhodnutím tak zasiahol do jeho vlastníckeho práva, keďže v dôsledku užívania nehnuteľnosti žalovaným neobmedzeného parkovania, manipulácie s tovarom je vo svojich právach ako vlastník obmedzený, alebo až vylúčený z užívania parcely č. XXXX/XXX a XXXX/XXX. Nesúhlasil s tvrdením súdu, že vyhovením žalobnému petitu by zamedzil žalovanému realizovať výkon práva vyplývajúci zo zriadeného vecného bremena. Uviedol, že nikdy nebránil žalovanému realizovať jeho právo vyplývajúce z vecného bremena na parc. č. XXXX/XXX a na nej stojacej stavbe súp. č. XXXX. Q. č. XXXX je užívaná žalovaným ako predajňa a administratívna budova. Keďže ide o samostatné činnosti, nie je problém odčleniť výkon práva od vecného bremena od zneužitia vlastníckeho práva žalovaným na účely prístupu k stavbe na parc. č. XXXX/XX. Keďže petit žalobného návrhu v zmysle § 126 OZ je definovaný ako povinnosť nevykonať určitú činnosť, výkon rozhodnutia je možné realizovať prostredníctvom ukladania pokút. Súd v obave o výkon obmedzenia alebo realizáciu žalovaného práva zlegalizoval neoprávnené užívanie žalovaným bez toho, aby poukázal čo i len na jedinú okolnosť, na základe ktorej by bolo možné užívanie považovať žalovaným za dôvodné.

2.2. K zamietnutiu žalobného petitu v bode II. a IV. žaloby, ktorou sa domáhal zákazu, zdržania sa parkovania a manipulácie s hnuiteľnými vecami na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovaného súd poukázal na všeobecné užívanie zákona o pozemných komunikáciách č. 135/2001 Z.z. Žalobca v tejto súvislosti zdôraznil, že všeobecné užívanie pozemných komunikácií v zmysle § 6 zákona o pozemných komunikáciách platné v čase nadobudnutia nehnuteľnosti a podania žaloby sa vzťahovalo iba na užívanie diaľnic, ciest a miestnych komunikácií. Až zákonom č. 106/2018 Z.z., v znení účinnom od 20. 5. 2018 bol rozšírený režim všeobecného užívania na všetky pozemné komunikácie, vrátane účelových. Dovtedy platilo, že užívanie neverejných účelových komunikácií bolo podriadené výlučne vôli vlastníka účelovej komunikácie. Vyslovil názor, že užívanie neverejných účelových komunikácií je i naďalej podriadené výlučnej vôli vlastníka komunikácie a od neho nemožno považovať spravodlivo neobmedzený prístup širokej verejnosti na tieto nehnuteľnosti a ich užívanie v rozsahu vyplývajúcom zo zákona o pozemných komunikáciách a zo zákona o cestnej premávke. Rozšírením takéhoto všeobecného užívania došlo k zásahu do ústavou garantovaného vlastníckeho práva žalobcu a všetkých vlastníkov neverejných účelových komunikácií, a preto žiadal, aby súd posúdil súlad novelizovaného ustanovenia § 6 zákona s ústavou a v prípade, ak by dospel k záveru, že nie je v súlade s ústavou, žiadal, aby podal návrh na začatie konania v zmysle § 37 zákona č. 378/1993 Z. z..

2.3. Pokiaľ ide o petit III., ktorým sa domáhal zdržania sa uloženia a skladovania hnuiteľných vecí súd žalobu zamietol konštatujúc, že v súčasnosti nie sú na nehnuteľnostiach umiestnené hnuiteľné veci žalovaného. V tejto súvislosti poukázal na svoje vyjadrenia a vyjadrenia svedka, ktorými bolo preukázané, že niekoľkokrát mesačne dochádza k dočasnému uloženiu tovaru a iných hnuiteľných vecí žalovaným, ktoré nevyplýva zo zákona o pozemných komunikáciách. V minulosti mal žalovaný s pánom Bodim na nehnuteľnostiach uskladnené hnuiteľné veci. To, že nehnuteľnosti vypratá, by bolo dôvodom na zamietnutie žaloby na vypratanie, ale nie dôvod pre zamietnutie návrhu na zdržanie sa takéhoto užívania nehnuteľnosti v budúcnosti. Ak žalovaný v minulosti na nehnuteľnostiach uložil hnuiteľné veci bez právneho dôvodu, je predpoklad opakovaného konania, a preto má právo domáhať sa ochrany v zmysle § 126 Obč. zákonníka.

2.4. K zamietnutiu žaloby týkajúcej sa zdržania výkonov stavebných úprav na spornej ceste (výrok V.), ktoré podľa názoru súdu nepreukázal poukázal na výpoveď žalovaného, ktorý uvádzal, že chcel zatepľovať budovu. Nakoľko ho vyzval zdržať sa takejto činnosti, v prácach nepokračoval, čo ale nevylučuje, že k takémuto konaniu zo strany žalovaného dôjde v budúcnosti, a preto mal súd žalobe vyhovieť.

2.5. V odvolaní proti výroku o náhrade trov konania poukázal na zákon o užívaní účelových komunikácií, ktorý sa v čase podania žaloby nevzťahoval na režim všeobecného užívania komunikácie, a preto bola žaloba podaná dôvodne; iba pre nečinnosť súdu prvej inštancie, ktorý vytýčil pojednávanie až o dva roky došlo k zmene právnych predpisov. V dôsledku neoprávneného užívania nehnuteľnosti žalovaným bol nútený domáhať sa ochrany vlastníckeho práva, a preto nie sú splnené okolnosti pre priznanie náhrady trov konania žalovanému, resp. jemu v rozsahu 100 %. Súd neskúmal, či návrh na vypratanie nehnuteľnosti bol vzatý späť z dôvodu konania žalovaného, t. j. či bol návrh podaný dôvodne a len v dôsledku konania žalovaného došlo k späťvzatiu žaloby.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých častiach ako vecne správny potvrdiť. Pokiaľ ide o žalobný petit I. a petit VI., súhlasil so závermi súdu prvej inštancie, že nie sú materiálne vykonateľné, pretože ak má právo prejsť k stavbe na parc. č. XXXX/XXX, nemožno mu uložiť zdržať sa užívania spornej cesty na účely prechodu k parcele č. XXXX/XX, pretože by sa mu tým znemožnil prístup aj k parcele č. XXXX/XXXX. Rovnako to platí aj v prípade petitu VI., keď dospel k záveru, že ako vlastník parcely č. XXXX/XX má právo vstúpiť na spornú cestu, pretože mu toto právo vyplýva z vlastníctva k parcele č. XXXX/XXXX, u ktorej má zriadené vecné bremeno. Súd poukázal na to, že predpokladom vydania rozsudku je jeho materiálne vykonateľnosť, teda budúci výrok rozhodnutia musí byť vynúiteľný a vykonateľný podľa predpisov civilnej exekúcie. Vzhľadom k uvedenému je nepochybné, že zákaz vstupu jeho na cestu je materiálne nevykonateľný, keďže by tým došlo k zmareniu existujúceho práva. Poukázal na to, že žalobca sa snaží navodiť dojem, že je možné nejakým spôsobom ho rozdeliť na dve osoby, t. j. ako vlastníka parc. č. XXXX/XXXX a XXXX/XXXX, pričom je nesporné, že ide o tú istú osobu, ktorá má právo vecného bremena na celú cestu. Nie je mu jasné, ako si žalobca predstavuje výkon takéhoto rozhodnutia udeľovaním pokút, teda ako by exekútor preukázal, že na ceste sa nachádza ako vlastník parcely č. XXXX/XXXX a nie ako vlastník parcely č. XXXX/XXXX, čo rovnako platí aj pre osoby, ktoré majú právo vecného bremena odvodené od jeho práva a to zamestnanci, zákazníci a podobne. Všetci majú právo vstupovať na cestu a nie je reálne možné odvodiť, či tam idú ako zákazníci alebo zamestnanci. Je irelevantné že na parc. č. XXXX/XXXX je administratívna budova a na parc. č. 4692/2010 sklad. Zákazníci, resp. jeho zamestnanci majú prístup na cestu a nie je možné reálne rozdeliť, kedy a či cestu užívajú ako prístup do skladu alebo administratívne budovy. To, že ich vstup je zákonný, potvrdzuje rozhodnutie Mestského úradu Nitra určením dopravného značenia pre túto účelovú komunikáciu s textom vjazd povolený vozidlám I.M.I.A. auto s.r.o., Tevy s.r.o. a ABAB body. Návštevníkom a vozidlám s povolením správcu. Nakoľko petit VI. žaloby je nevykonateľný, nebola splnená základná podmienka pre vydanie takéhoto rozsudku.

3.2. Pokiaľ ide o výroky II. a IV. súd žalobu zamietol dôvodiac tým, že na užívanie spornej cesty ako účelovej komunikácie sa vzťahuje § 6 zákona č. 135/1961 Zb. v aktuálnom znení, v medziach ktorých môže každý užívať pozemné komunikácie obvyklým spôsobom na účely určené. Poukázal na to, že súd v zmysle § 217 CSP je povinný vydať rozsudok podľa stavu platného v čase jeho vyhlásenia. Nesúhlasil s tvrdením, že do tohto obdobia platilo, že užívanie neverejných účelových komunikácií bolo podriadené výlučne vôli vlastníka. Zákon č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v § 2, ktorý nebol novelizovaný a platí od roku 2009 cituje, že cestnou premávkou na účely tohto zákona sa rozumie užívanie diaľnic, ciest, miestnych komunikácií a účelových komunikácií vodičmi vozidiel a chodcami. Nakoľko v konaní bolo preukázané, že sporná cesta je účelovou komunikáciou a vzťahoval sa na ňu aj pred novelou zákona zákon o cestnej premávke. Novelou § 6 zákona o pozemných komunikáciách zákonodarca aj podľa dôvodovej správy presnejšie definuje všeobecné užívanie pozemných komunikácií a zároveň ide o doplnenie chýbajúceho odkazu na príslušné právne predpisy upravujúce pravidlá cestnej premávky. Je nesporné, že podľa zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke je osoba oprávnená užívať komunikáciu povinná sa na ceste správať podľa pravidiel uvedených v zákone a v zmysle § 23 cit. zákona je povolené na ceste zastaviť, stáť aj parkovať. Státím sa rozumie uvedenie vozidla do pokoja na dlhšie ako je čas povolenia zastavenia a zastavením sa rozumie uvedenie vozidla do pokoja na čas nevyhnutne potrebný na urýchlené nastúpenie alebo vystúpenie prepravovaných osôb alebo urýchlené naloženie alebo zloženie nákladu. Podľa § 51 ods. 4 cit. zákona nakladanie a skladanie nákladu na ceste je dovolené len ak to nemožno urobiť mimo cesty. Vzhľadom na uvedené je evidentné, že státie, zastavenie vozidla, naloženie a vyloženie nákladu je na spornej parcele č. XXXX/XXX č. a XXXX/XXX zákonom povolené, a preto dočasné parkovanie na spornej ceste ním a jeho návštevníkmi, naloženie alebo zloženie nákladu, ktoré prinesú alebo odvezú do nehnuteľnosti najmä s poukazom na to, že náklad nie je možné naložiť a vyložiť mimo parcely 4692/169, nie je možné považovať za výkon práva nad rámec vecného bremena. Navyše, petit IV. nie je dostatočne zrejmy, zrozumiteľný, keďže okrem pojmu manipulácia zničenými vecami má veľmi široký významový rozsah; hnutelnými vecami sú všetky veci, ktoré nie sú nehnuteľnosťami a za manipuláciu s nimi je možno považovať aj vedenie motorového vozidla, prenesenie nákupnej tašky a podobne.

3.3. Tvrdenie žalobcu, že rozšírením všeobecného užívania komunikácii zákonom 106/2018 Z.z. došlo k zásahu do vlastníckeho práva, má za to, že o nesprávne vysvetlenie si zákona žalobcom. Upresnením definície všeobecného užívania komunikácie zák.č. 106/2018 Z.z. nedošlo zároveň k zmene neverejnej

účelovej komunikácie na verejnú účelovú komunikáciu. To potvrdzuje i fakt, že nedošlo k zmene definície účelovej komunikácie na verejnú účelovú v § 22 ods. 3. Sporná cesta zostala neverejnou účelovou komunikáciou.

3.4. K petitu III. žaloby, ktorú súd zamietol uviedol, že od počiatku namietal, že žiadne jeho hnutelné veci nie sú na nehnuteľnostiach žalobcu umiestnené, čo potvrdil aj fotodokumentáciou. Ani v súčasnosti žiadne veci na nehnuteľnosti žalobcu umiestnené nie sú, ktoré by bránili vo výkone jeho vlastníckeho práva, preto súd žalobu v tejto časti dôvodne zamietol. Poukázal na to, že strany sporu v konaní zhodne tvrdili, že žiadne jeho hnutelné veci nie sú na nehnuteľnostiach žalobcu umiestnené. K tvrdeniu, že dochádza niekoľkokrát mesačne k dočasnému uloženiu tovaru a iných hnutelných vecí na účely podnikania uviedol, že v žiadnom prípade nejde o uloženie a skladovanie hnutelných vecí, ale nakladanie a skladanie nákladu. Zákon o cestnej premávke umožňuje zastaviť, naložiť a skladať náklad, ak to nemožno urobiť mimo cesty (§ 51 ods. 4). Z katastrálnej mapy vyplýva, že nakladanie a skladanie nákladu, ktorý je prinesený do jeho skladu nie je možné vykonať inak, ako na spornej ceste. Tvrdenie, že v minulosti mal s pánom B. na nehnuteľnostiach žalovaného pod prístreškom uskladnené hnutelné veci nie je pravdivé, tieto tvrdenia poprel a žalobca ich nepreukázal. Z výpovede svedka B. vyplýva, že časť pod prístreškom užíval výlučne on sám. Uviedol, že v konaní o zdržanie sa musí žalobca preukázať existenciu neoprávnených zásahov, ktoré sa naďalej uskutočňujú, resp. pretrvávajú, čo žalobca nepreukázal, teda nepreukázal, že by v súčasnosti skladoval a to rovnako ani v minulosti, nejaké veci na spornej ceste.

3.5. K odvolaniu v zamietajúcej časti petitu V. žaloby poukázal na to, že žalobca musí preukázať existenciu neoprávnených zásahov, čo nepreukázal. To, že mal úmysel zatepliť budovu a čo na základe jeho námietky nerealizoval len potvrdzuje, že nemá úmysel nijakým spôsobom zasahovať stavebnými úpravami do vlastníckeho práva žalobcu.

4. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného zotrval na svojich vyjadreniach v odvolaní. K tvrdeniu o materiálnej nevykonateľnosti petitu vo vzťahu k par. č. XXXX/XX. uviedol, že účastníci konania zhodne označili nehnuteľnosti za súkromnú účelovú komunikáciu, ale má za to, že napriek novele zákona o pozemných komunikáciách majú právo vstupovať na túto komunikáciu okrem vlastníka iba osoby, ktorých oprávnenie môže byť zriadené vecným bremenom. K bodu II. a IV. žaloby poukázal na jeho bezúspešnú snahu dohodnúť sa so žalovaným na spôsobe užívania; žalovaný zamietol návrh z dôvodu, že vyčlenením pakovacích miest by došlo k zásahu do práva vecného bremena na nehnuteľnostiach žalobcu zriadené v celom rozsahu. Zopakoval, že žalovaný právo realizuje nad rozsah spočívajúci v zabezpečení prístupu prechodu k par. č. XXXX/XX, na sporných nehnuteľnostiach celodenne parkuje motorové vozidlo, vozidlá zamestnancov a krátkodobu vozidlá klientov a obchodných partnerov, čím mu narušuje právo vyplývajúce z vecného bremena a zasahuje do jeho vlastníckeho práva. Súd neskúmal, či parkovaním, za ktoré on považuje státie (zastavenie toleruje), nedochádza k neoprávneným zásahom do vlastníckeho práva. K bodu III., v ktorom sa domáhal zdržania sa uloženia a skladovania hnutelných vecí uviedol, že zo zhodných strán a výpovede svedka vyplýva, že minimálne jeden krát mesačne žalovanému privezie tovar kamión, ktorého uloženie trvá niekoľko hodín, tovar je uložený na nehnuteľnostiach niekoľko dní a následne rozvezený. Zásobovanie menšími vozidlami prebieha trikrát mesačne a v tomto prípade je tovar dočasne uložený na jeho nehnuteľnostiach, čo vyplýva z konania vo veci 12C/701/2015. Je preto zrejme, že k uloženiu a skladovaniu dochádza pravidelne vzhľadom na monitorovanie nehnuteľnosti a neustále napomínanie tento tovar následne premiestni. Bez súdneho rozhodnutia bude i naďalej dochádzať k opakovanému nezákonnému užívaniu nehnuteľností. K bodu V. žaloby, ktorou sa domáha zdržania sa vykonania stavebných úprav poukázal na to, že žalobca potvrdil, že začal vykonávať stavebné úpravy, ale na základe jeho výziev od takéhoto konania upustil. Nenamietal realizáciu elektrickej prípojky, ktorá je predmetom iného súdneho konania, ale z vyjadrenia žalovaného je zrejme, že má stavebné úpravy záujem dokončiť.

5. Žalovaný v duplike taktiež zotrval na svojich vyjadreniach. Tvrdenia žalobcu v replike označil ako nepravdivé a nepreukázané. Zotrval na názore, že ak má právo prejsť k stavbe XXXX/XXXX, nemožno mu zakázať užívanie spornej cesty na účely prechodu k parcele XXXX/XX, pretože by sa mu znemožnil prístup aj k ostatnej parcele v jeho vlastníctve. Poprel pravdivosť tvrdení o snahe žalobcu dohodnúť sa na užívaní nehnuteľnosti, toto tvrdenie žalobca nepreukázal; naopak, bol zásadne proti vyznačeniu parkovacích miest, čo potvrdzuje v listoch svedka Bódiho, ktorý má taktiež zriadené vecné bremeno k ceste ako on, ktorý uviedol, že kvôli označeniu parkovacích miest nakreslené na cestu 5 čiar bielym

sprejom, čo žalobca vnímal ako poškodenie cudzieho majetku. Žalobca odmieta komunikovať na túto tému a nemal žiadnu snahu uzatvoriť akékoľvek dohody. K námietke, že súd neskúmal či parkovaním, za ktoré považuje státie nedochádza k neoprávneným zásahom do vlastníckeho práva žalobcu a k porušeniu zákona o cestnej premávke opätovne poukázal na zákon č. 8/2009 a § 23, ktorý umožňuje povolenie státia na ceste. Preto nie je povinnosťou súdu osobitne skúmať, či parkovaním dochádza alebo nedochádza k neoprávneným zásahom do vlastníckeho práva žalobcu, keďže právo parkovať na ceste vyplýva zo zákonných ustanovení predmetného zákona. Je teda evidentné, že státie a zastavenie, naloženie či vyloženie nákladu za dodržanie podmienok cestnej premávky je zákonom povolené, a preto dočasné parkovanie jeho a jeho návštevníkov počas pobytu nehnuteľnosti v jeho vlastníctve, vrátane zloženia, naloženia nákladu nie je možné považovať za výkon práva nad rámec vecného bremena. Namietal tiež pravdivosť tvrdenia žalobcu týkajúcu sa uloženia a skladovania hnutelných vecí. To, čo žalobca opisuje je v skutočnosti naloženie, vyloženie nákladu v skladových priestoroch, ktoré naloženie trvá minimálny čas, spravidla ráno pred začatím prevádzkovej doby, ako to vyplýva z výpovede svedka B.. Vyloženie, naloženie nákladu nie je uložením a skladovaním hnutelných vecí. Zákon o cestnej premávke umožňuje na komunikácii zastaviť, naložiť, skladať náklad. Opätovne upozorňuje na to, že v konaní došlo k zhodnému tvrdeniu žalobcu s ním v tom, že žiadne hnutelné veci jeho nie sú umiestnené na nehnuteľnostiach žalobcu, preto súd prvej inštancie správne žalobu v tejto časti zamietol. Za nepravdivé považoval aj tvrdenie týkajúce sa stavebných prác. Mal úmysel zatepliť budovu, čo nerealizoval, pretože nedostal súhlas od žalobcu. Pokiaľ ide o prípojku, tá je uložená na parcele XXXX/XXX, ktorá nie je predmetom tohto konania.

6. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c/, § 219 ods. 3 CSP)), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať dokazovanie (§ 384 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“). Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP. Zároveň však uvedený právny predpis v ustanovení § 470 ods. 2 stanovuje výnimky z tohto základného pravidla. Podľa tohto ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

8. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca uplatnil vo svojom odvolaní odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci a nesprávnymi skutkovými zisteniami.

8.2. K nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192 až § 194 CSP.

8.3. Nesprávnym právnym posúdením veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak

síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky námietky, ktoré boli v odvolaní žalobcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odôvodnenie napadnutého rozsudku podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá kritériám riadneho odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 až 4 CSP. Súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Prijaté závery vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil.

9.2. Odvolacie námietky žalobcu nemohli privediť zmenu napadnutého rozsudku. V súvislosti s podaným opravným prostriedkom žalobcu odvolací súd upozorňuje, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 380 ods. 1 CSP), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie preskúmal len v rozsahu odvolacích dôvodov žalobcu a keďže ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci, odvolací súd si osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na tieto v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

9.3. K odvolacím námietkam odvolací súd zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach uvedené konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

10. Reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu v zamietajúcej časti žaloby (výroky I., VI.) odvolací súd nesúhlasí s tvrdením, že súd prvej inštancie rozšíril zmluvne zriadené vecné bremeno v prospech žalovaného aj v prospech neho ako vlastníka stavby súp. č. XXXX na parc. č. XXXX/XX. Je nesporné, že žalovaný je vlastníkom parc. č. XXXX/XXX, ku ktorej má zriadené právo vecného bremena, k tejto nehnuteľnosti prechádza po celej šírke pozemkov zaťažených vecným bremenom popri parc. č. XXXX/XX. Žiadať od neho, aby právom prechodu po ceste vedúcej k inej jeho nehnuteľnosti nevstupoval do budovy postavenej popri ceste len z dôvodu, že k nej výslovne nemá zriadené právo vecného bremena je aj podľa odvolacieho súdu nevykonateľné, pretože by tým došlo k zmareniu existujúceho práva žalovaného. Ukladanie pokút, ktoré žalobca v odvolaní uvádza, sú sankciou v exekučnom konaní pri samotnom výkone materiálne vykonateľného rozhodnutia. Pokiaľ ale rozhodnutie nie je vykonateľné, exekúciu nemožno vykonať, resp. vykonávať a ani ukladať pokuty. V tejto súvislosti je podstatné aj to, že parcely č. XXXX/XXX a č. XXXX/XXX sú neverejnou účelovou komunikáciou, a preto sa môžu užívať (aj žalovaným) obvyklým spôsobom na účely, na ktoré sú určené § 6 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb., ako správne konštatoval aj súd prvej inštancie; preto i keď k týmto parcelám nemá žalovaný namietané právo vecného bremena s prístupom k parc. č. XXXX/XXXX, právo užívať parc. č. XXXX/XXX a č. XXXX/XXX (vrátane žalobcom namietaného spôsobu užívania) mu vyplýva z osobitného zákona (č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách). Tento záver sa vzťahuje aj na odvolacie námietky výrokov týkajúcich sa zdržania sa parkovania a manipulácie s hnutelnými vecami na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalovaného.

11. Odvolací súd reagujúc na odvolacie námietky žalobcu (II., IV.) sa nestotožňuje s jeho tvrdením, že užívanie neverejných účelových komunikácií je podriadené výlučnej vôli vlastníka komunikácie napriek aktuálnemu zneniu zákona č. 135/1961 Zb. Podľa § 2 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke (v znení platnom od roku 2009) sa cestnou premávkou na účely tohto zákona rozumie užívanie diaľnic, ciest, miestnych komunikácií a účelových komunikácií vodičmi vozidiel a chodcami. Sporné nehnuteľnosti

žalobcu sú účelovou komunikáciou a ako také podliehali a podliehajú i režimu zákona č. 8/2009 Z.z., ktorý upravuje pravidlá cestnej premávky, práva a povinnosti osôb v súvislosti s cestnou premávkou, pôsobnosť orgánov verejnej správy na úseku organizácie riadenia cestnej premávky, vedenie vozidiel, evidenciu vozidiel a správne delikty za porušenie tohto zákona. Preto neobstojí tvrdenie, že len novelou zákona č. 106/2018 Z.z. bolo všeobecné užívanie komunikácií rozšírené aj na účelové komunikácie a dovtedy bolo ich užívanie podriadené výlučne len vôli vlastníka takejto komunikácie.

12. Žalobca tiež tvrdí, že aj keď žalovaný nehnuteľnosti vypratal, ale ak na nich v minulosti uložil hnutelné veci bez právneho dôvodu, je predpoklad opakovaného konania, a on má právo domáhať sa ochrany v zmysle § 126 Obč. zákonníka (výrok III.) a rovnako tak hrozí, že bude vykonávať stavebné úpravy (V.), ktoré žalovaný nerealizoval, keď mu oznámil svoj nesúhlas s takýmto konaním. K tomu je potrebné uviesť, že ochrana v zmysle cit. ustanovenia OZ prichádza do úvahy tam, kde neoprávnené rušenie trvá, resp. tam, kde pokračuje alebo tam, kde už síce prestalo, avšak existuje konkrétne nebezpečenstvo jeho opakovania. Žalobca sa ochrany domáha v zmysle poslednej zákonnej premisy keď tvrdí, že žalovaný už veci odpratal z jeho nehnuteľnosti a nepokračoval v stavebných prácach, ale nie je vylúčené alebo hrozí, že tieto konania zopakuje. Žalobcu zaťažovala povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť preukázať existenciu konkrétneho nebezpečenstva hrozby dlhodobého uskladnenia vecí, teda že žalovaný vykonáva úkony preukazujúce jeho úmysel skladovať veci na pozemkoch žalobcu alebo vykonávať stavebné úpravy, ktoré zasahujú do jeho nehnuteľností. Tieto skutočnosti netvrdil a ani nepreukázal, preto mu súd dôvodne ochranu v zmysle § 126 OZ neposkytol a žalobu aj v týchto častiach zamietol.

13. Odvolací súd nevzhliadol dôvodným ani odvolanie žalobcu vo výroku o trovách strán sporu. V danej veci bola žaloba zamietnutá vo všetkých výrokoch a späťvzatie žaloby z procesného hľadiska zaviniť žalobca, preto súd prvej inštancie správne aplikoval ust. § 255 CSP a v konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov prvoinštančného konania. Dôvody žalobcu ohľadne dĺžky konania a zmeny právneho predpisu nie sú pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania relevantné a nie sú ani dôvodom na postup podľa § 257 CSP, ktorý žalobca ale ani netvrdil.

14. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaním napadnutých častiach v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

15. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP.)

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).